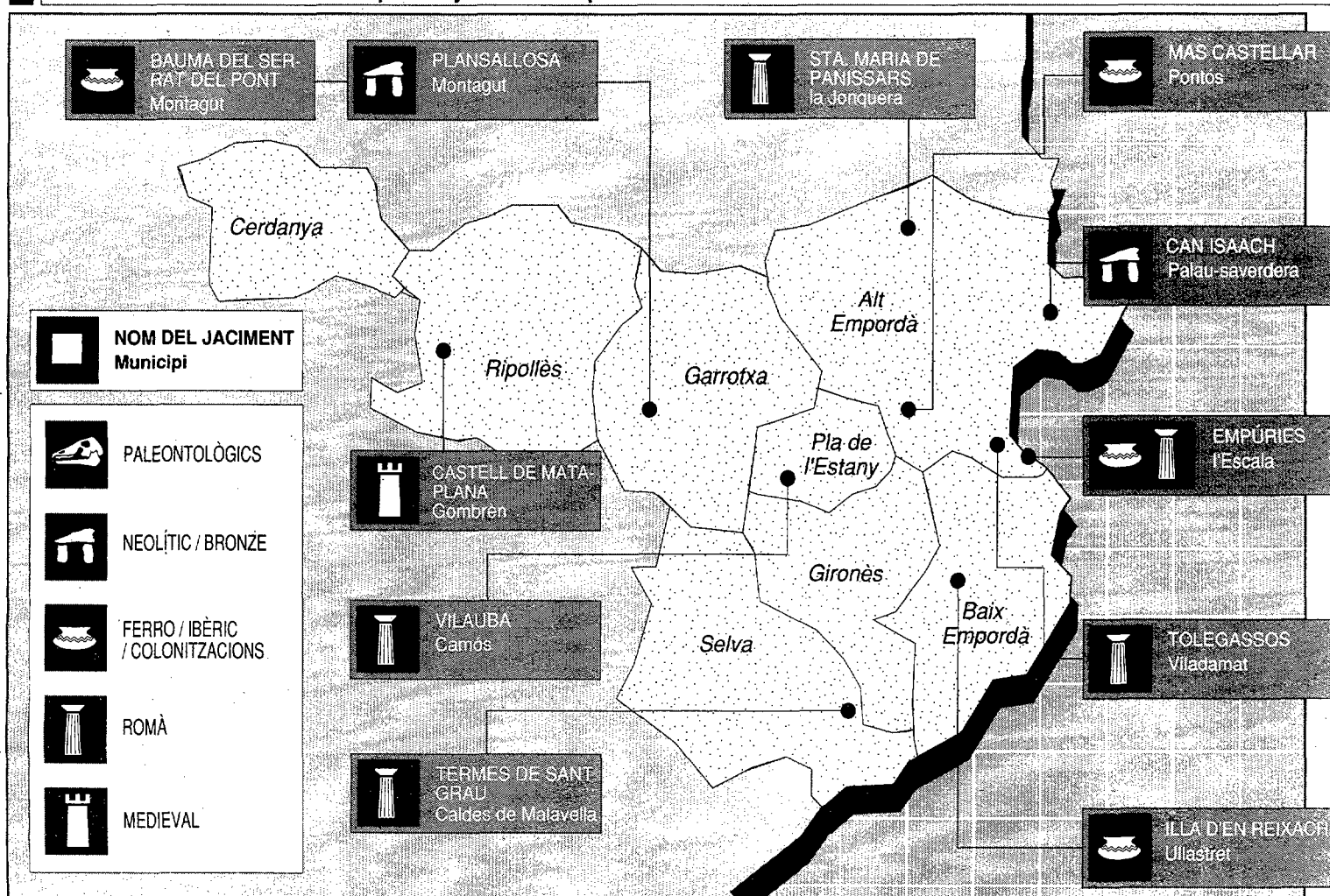

ARQUEOLOGIA

Permisos d'excavació concedits aquest any a les comarques de Girona

Aquest any s'han atorgat només dotze permisos per a excavacions programades a les comarques de Girona, tres menys que l'any passat, per a una demarcació extraordinàriament rica en jaciments. D'aquestes no n'hi ha cap de paleontològica ni paleolítica, dues especialitats en les quals els arqueòlegs gironins han assolit tradicionalment un notable prestigi. En aquesta línia, l'arqueòleg Ramon Buxó acaba de publicar a la *Revista de Girona* un dur atac contra aquesta política.

Gratar el passat, però poc

Els dotze permisos atorgats aquest any contrasten amb la riquesa arqueològica de les comarques gironines i amb la seva tradició d'investigació paleontològica i paleolítica

JORDI FALGÀS
 ▶ Exceptuant les excavacions que es fan o faran amb caràcter d'urgència, aquest any a les comarques gironines està prevista la realització de dotze campanyes de treball en jaciments arqueològics, algunes de les quals ja han començat i les altres ho faran en els propers mesos. El Servei d'Arqueologia de la Direcció General del Patrimoni

Cultural ha concedit 57 permisos per a tot el Principat, i a les comarques de Girona es treballarà en tres llocs menys que l'any passat. Els jaciments es concentren en quatre períodes: Neolític-Bronze, Ferro-Ibèric-Colonitzacions, Romà i Medieval, i no es faran excavacions programades ni en jaciments paleontològics ni paleolítics.

En el primer grup hi ha els

dos jaciments situats al terme de Montagut (Garrotxa), la Bauma del Serrat del Pont i Plansallosa, i el de Can Isaach de Palau-saverdera (Alt Empordà). En el primer actualment s'hi està treballant sota la direcció de Gabriel Alcalde i Assumpció Toledo, avalada pel Centre d'Investigacions Arqueològiques de la Diputació i el Museu Comarcal de la Garrotxa. Plansallosa és un

jaciment en el qual s'hi va fer una forta campanya per Setmana Santa, dirigida per Angel Bosch, Ramon Buxó i Jordi Casadevall, avalada exclusivament pel Museu Comarcal de la Garrotxa. Les troballes realitzades van permetre demostrar que hi havia campaments i poblats humans a l'aire lliure. Els treballs a Can Isaach estan dirigits per Júlia Chinchilla, Sara Aliaga, Josep

Crítiques de desorganització i de manca de planificació

J.F.
 ▶ *Desapareix el patrimoni?* és la pregunta que fa l'arqueòleg olotí Ramon Buxó en l'article que ha publicat en el darrer número de la *Revista de Girona* (núm. 146, maig-juny). A partir de recents excavacions delicades i en alguns casos polèmiques, com en els casos de la Draga a Banyoles, els Maristes i l'antic Hotel Italians a Girona i a Sant Julià de Ramis, Buxó es pregunta quina és la política de l'Administració actual en la gestió del seu patrimoni i on és la sensibilitat d'una Administració de vocació europeista a l'hora de gestionar els problemes culturals del seu país.

Buxó qualifica la situació de «descontrol, desorganització i manca de planificació a nivell general, i quan ens centrem a les

comarques de Girona el panorama és desolador. Lamentablement, aquí, per no tenir ja no tenim oficialment ni un responsable de l'Administració catalana per a la gestió territorial de l'Arqueologia. Després de deu anys de funcionament, aquesta administració no ha estat capaç d'habilitar la figura corresponent i facilitar els mitjans adequats perquè a les comarques de Girona es pugui realitzar una gestió planificada del patrimoni».

Segons explica, la incidència de la ineficaz gestió de l'Administració es manifesta en set aspectes. Primerament la «manca de previsió i desorganització en el desenvolupament de les intervencions d'urgència o de salvament dels jaciments arqueològics». En segon lloc, «l'aparent

Ramon Buxó, a l'esquerra, és un dels arqueòlegs que ha treballat a Plansallosa.

dicotomia entre l'arqueologia d'urgència i l'arqueologia de recerca programada», que porta a l'«absència total d'avaluació científica global». Buxó també

denuncia que «les intervencions arqueològiques de programació anual continuen estant fora de projectes de perspectiva global». En un altre punt destaca la «si-

Distribució i datació de les excavacions programades en què es treballa o es treballarà aquest any a les comarques de Girona. No n'hi ha cap de paleontològica ni paleolítica, dues especialitats tradicionalment molt treballades a les comarques de Girona.

Tarrús i Oriol Mercadal.

La campanya de prospeccions i primeres excavacions que han finalitzat aquests dies al Mas Castellar de Pontós (Alt Empordà), la continuació dels de l'illa d'en Reixach a Ullastret i una part dels que es faran a Empúries, són els que s'inclouen en els jaciments del grup Ferro-Ibèric-Colonitzacions. En el primer cas, Enriqueta Pons i Andrés Adroher han realitzat un treball que, amb l'ajuda del radar i la fotografia aèria, els ha permès mesurar la importància de l'hàbitat. Els treballs a Ullastret, continuació de les excavacions de la tardor passada, estan posant al descobert un jaciment protohistòric cada vegada de més rellevància.

A Empúries es faran aquest estiu treballs en dos fronts, ambdós dirigits per Enric Sanmartí. El primer, avalat per l'Institut de Prehistòria i Arqueologia de la Universitat de Barcelona, és a punt de començar i se centrarà en la neteja, excavació i consolidació de la zona de l'àgora i la *stoà* gregues. Posteriorment, amb l'aval de l'Institut de Prehistòria i Arqueologia de la Diputació de Barcelona, es faran excavacions a l'entrada de les ruïnes per la muralla romana.

En el grup de treballs en jaciments romans inclou, a més d'aquest a Empúries, els que es faran a Vilauba, al terme de Camós (Pla de l'Estany), al conjunt termal del turó de Sant Grau de Caldes de Malavella, a les restes del conjunt monumental de Santa Maria de Panissars, prop del Portús (Alt Empordà); i als Tolegassos de Viladamat (Alt Empordà). Finalment, un grup d'arqueòlegs del Departament d'Història Medieval, Paleografia i Diplomàtica de la UB han rebut permís per treballar a les restes del Castell de Mataplana (segles XI al XIV), a Gombren (Ripollès).

tuació precària de les dotacions pressupostàries per les excavacions arqueològiques programades de manera anual, agreujada per l'increment notable d'intervencions d'urgència». En cinquè lloc, la «falta d'una política de publicacions que desemboca en el desconeixement dels resultats de les intervencions arqueològiques». Un altre fet greu és, segons Buxó, el «desconeixement total que hi ha quant a la destinació del patrimoni recuperat»; i finalment posa èmfasi en «la situació professional dels arqueòlegs, ja que per una banda no hi ha regulació fiscal i professional dels treballs d'urgència i, per l'altra, la manca de professionalització general en el món de l'arqueologia».